

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2019. május 26.

XVII. évfolyam 21. szám

Húsvét 6.vasárnap
„Áldjon meg minket az Isten”

Egyházközségünk **hirdetése:**

Május 26. Húsvét 6.vasárnap:
08:00 – Szűz Mária tiszteletére
10:00 – +Mária és családtagok
Elsőáldozás!
19:00 – +Anna és élő Bernadett

A szentmise olvasmányai:
ApCsel 15,1-2.22-29
Zsolt 66
Jel 21,10-14.22-23
Jn 14,23-29

Május 27. Húsvét 6.hét hétfő:
Canterburyi Szent Ágoston
püspök
06:30 – Élő Zsolt és családtagok

Május 28. Húsvét 6.hét kedd:
06:30 – *Betegekért szenvedőkért*

Május 29. Húsvét 6.hét szerda:
06:30 –

Május 30. Húsvét 6.hét
csütörtök:

Áldozócsütörtök
17:00-18:00 - Szentségimádás a templomban
18:00 -

Május 31. Húsvét 6.hét péntek:
18:00 – **19:00** – gyóntatás
19:00 – Családokért

Június 1. Húsvét 6.hét szombat:
19:00 – +János

Június 2. Urunk mennybe-
menetele:
08:00 – Hálaadás
10:00 – +József
19:00 – +Márta

Gyermekes szülőknek szánt **mise**

június 2. vasárnap 16 óra
tanévzáró mise Makkosmárián

EGYHÁZMEGYEI NAP

Június 10. 10:00 – 16:00
Székesfehérvár

Bregyó közti Ifjúsági Szabadidő
Központ

Szeretettel várnak mindenkit
tartalmas szórakoztató gyermek,
ifjúsági és felnőtt programokkal.

Egyházközségi hozzájárulás
már fizethető 2019-re: az
újságos pulton található postai
csекken vagy átutalással (CIB
Bank 10701180-47037009-
51100005) vagy a plébánián.

Ferenc pápa szerdai
beszéde: Hogy imádkozni
tudjunk, együgyűvé kell
válnunk!

Május 22-én a Szentatya befejezte
a Miatyánknak szentelt
katekézissorozatot. Figyelmeztetett,
hogy állandóan ápolnunk kell az
imádság szellemét, és minden
élethelyzetben kapcsolatban
maradhatunk az Atyával, ha
engedjük, hogy a Lélek imádkozzon
bennünk.

Ma végére érünk a Miatyánkról
szóló katekéziseknek.
Kijelenthetjük, hogy a keresztény
imádság abból a merészségből
születik, hogy Istent „Atyának”
hívjuk. Ez a keresztény imádság
gyökere: azt mondani Istennek,
hogy „Atya”. Bátorság kell hozzá!
Nem egy formuláról van szó, hanem
egy gyermeki meghitt kapcsolatról,

amelybe kegyelemből kaptunk
bevezetést: Jézus az Atya
kinyilatkoztatója, ő hoz bennünket
bizalmas kapcsolatba Istennel. „Jézus
nem egy gépiesen ismétlődő
formulát hagyott ránk. Mint minden
szóbeli imában, a Szentlélek tanítja
Isten igéje által Isten gyermekeit
Atyjukhoz imádkozni” (Katolikus
Egyház katekizmus, 2766). Maga
Jézus többféle formában imádkozott
az Atyához. Ha figyelmesen olvassuk
az evangéliumokat, felfedezhetjük,
hogy ezek a Jézus ajkán fakadó
imádságos megfogalmazások a
Miatyánk szövegére utalnak vissza.

Például a Getszemáni-kertben töltött
éjszakán Jézus így imádkozik: „Abba,
Atyám! Minden lehetséges neked,
vedd el tőlem ezt a kelyhet! De ne
úgy legyen, ahogy én akarom, hanem
ahogy te!” (Mk 14,36). Már utaltunk
Márk evangéliumának erre a
szövegére. Hogyan ne ismernénk fel
ebben az imában – bármennyire rövid
is – a Miatyánk nyomát? A
sötétségben Jézus az „Abba” névvel
hívja Istent, gyermeki bizalommal, bár
félve és szorongva, kéri, hogy az ő
akarata valósuljon meg.

Az evangélium más helyein Jézus
arra biztatja tanítványait, hogy ápolják
az imádság szellemét. Az imának
mint kérlelésnek kitartónak kell lennie,
és mindenekelőtt testvéreink emlékét
kell hordoznia, kivált, amikor nehezzé
válik a kapcsolatunk velük. Jézus azt
mondja: „Amikor imádkozni készültök,
bocsátsatok meg, ha nehezteltek
valakire, hogy mennyei Atyátok is
megbocsássa a ti bűneiteket” (Mk
11,25). Hogyan ne ismernénk fel
ezekben a megfogalmazásokban az
egybecsengést a Miatyánkkal? És
számtalan példát hozhatnánk még,
akár a saját imáinkból is.
Szent Pál írásaiban nem találjuk a
Miatyánk szövegét, de jelenléte
érzékeltetővé válik abban a gyönyörű
összefoglalásban, amelyben a

keresztény ember fohászzkodása egyetlen szóba sűrűsödik: „Abba!” (vö. Róm 8,15; Gal 4,6).

Lukács evangéliumában Jézus teljesíti a tanítványok kérését, akik, mivel gyakran látják őt félrevonulni és imába merülni, egyszer kifejezetten kérik tőle: „Uram, taníts meg bennünket imádkozni, ahogy János – a keresztlő – is megtanította tanítványait” (Lk 11,1). És akkor a Mester megtanította nekik az Atyához intézett imát.

Az egész Újszövetséget tekintve világosan látszik, hogy minden keresztény imádság elsődleges főszereplője a Szentlélek. Ne felejtjük el ezt: minden keresztény imádság főszereplője a Szentlélek! A Szentlélek ereje nélkül sosem tudnánk imádkozni! Ő az, aki imádkozik bennünk, ő mozgat bennünket, hogy helyesen imádkozzunk. Kérhetjük a Lelket, hogy tanítson meg imádkozni, hiszen ő a főszereplő, aki az igazi imát mondja bennünk. Ő ott fúj mindannyiunk szívében, akik Jézus tanítványai vagyunk. A Lélek képessé tesz bennünket úgy imádkozni, mint Isten gyermekei, akik ténylegesen vagyunk a keresztség révén. A Lélek támogat bennünket, hogy azon a „nyomvonalon” imádkozzunk, amelyet Jézus ásvott ki nekünk. Ez a keresztény imádság misztériuma: kegyelemből bevonattunk a Szentháromság szeretetpárbeszédébe.

Jézus így imádkozott. Bizonyos alkalmakkor használt olyan kifejezéseket, amelyek nyilvánvalóan meglehetősen messze vannak a Miatyánk szövegétől. Gondoljunk csak a huszonkettedik zsoltár kezdőszavaira, amelyeket Jézus kimond a kereszten: „Istenem, Istenem, miért hagytál el?” (Mt 27,46). Vajon a mennyei Atya el tudja-e hagyni a Fiát? Egyértelmű, hogy nem. Mégis az irántunk, bűnösökért érzett szeretete egészen odáig vitte Jézust: odáig, hogy megtapasztalja az Istentől való elhagyatást, az ő távolságát, amiért magára vette összes bűneinket. De még ebben a fájdalmas kiáltásban is nem azt mondja, hogy „Isten, Isten”, hanem „Istenem, Istenem”. Ebben az „én” Istenemben rejlik az Atyával való kapcsolat rejtett középpontja, a hitnek és az imádságnak a középpontja.

Ebből a középpontból válik érthetővé, miért tud egy keresztény minden élethelyzetben imádkozni. Felhasználhatja a Biblia összes imáját, főleg a zsoltárokat, de imádkozhat azzal a számtalan szöveggel is, amelyek az emberek szívében az évezredek során megfogalmazódtak. És sose feledkezzünk el mesélni az Atyának azokról, akik az emberségben fivéreink és nővéreink, hogy egyikük se maradjon vigasz és egy morzsányi szeretet nélkül, különösen a szegények nem!

Most, a katekézis végén, megismételhetjük Jézus imáját: „Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, amiért a bölcsek és kiműveltek elől elrejtetted ezeket, de kinyilatkoztattad az együgyűeknek” (Lk 10,21). Együgyűvé kell válnunk ahhoz, hogy imádkozni tudjunk, hogy a Szentlélek belénk költözzön, és ő vezessen bennünket az imában!

Fordította: Tózsér Endre SP